

“நான் ஒரு குடிமகன்”

[22:27, 28]

அந்தப் பெண்மணியின் கண்கள் அவர்கள் பேசுகையில் பளீரிட்டன: “நான் மிக மிகக் கோபமானேன்!” ரோமானியச் சட்டத்துறை மாணவியான கிறிஸ்டினா பனேயே அவர்கள் புக்காரெஸ்டில் உள்ள தெருவோரக் குழந்தைகள் பற்றி *Self* என்ற பத்திரிக்கையில் வெளியான ஒரு கட்டுரையைக் குறிப்பிட்டார்கள். “இங்கு ரோமானியாவில் நாங்கள் எல்லாரும் வியாதிப்பட்டோ அல்லது வீடின்றியோ அல்லது நம்பிக்கையற்ற நிலையிலோ இல்லை” என்று அவர்கள் வற்புறுத்தினார்கள். “எங்கள் நாட்டில் உள்ள நல்ல விஷயங்கள் பற்றி எவராவது ஒருவர் ஏன் கூறுவதில்லை?” என்றார். ரோமானியாவின் பிரேஸோவ் நகரில் கிறிஸ்டினா பனேயேவை 30 ஜூலை 1994ல் பேட்டி கண்டபோது அவர்கள் ரோமானியாவின் அழகு, அதன் வண்ணமிகும் வரலாறு, அதன் எதிர்காலத்திற்கான ஆக்கங்கள் ஆகியவை பற்றிப் பேசினார்கள். அவர்கள் ரோமானியாவின் பிரச்சனைகளைத் தாராளமாய் ஒப்புக் கொண்டார்கள் - ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அதற்கென்றே தனிப்பட்ட பிரச்சனைகள் உள்ளனர் ஆனால் அவர்கள் தாம் ஒரு ரோமானியக் குடிமகனாய் இருப்பதில் பெருமைப்பட்டார்கள்.

தங்கள் தாய்நாட்டின் குடிமகன் என்ற வகையில் பெருமை கொள்ளும் தனிநபர்களைக் காண்பதில் நான் எப்பொழுதுமே மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். குடியுரிமை என்பது ஒரு விலையுயர்ந்த பரிசாகும், இது பெரும்பாலும் கவனிக்கப்படுவதில்லை. இந்தப் பாடத்தில் நாம் குடியுரிமையைப் பற்றிப் பேசுவோம்: குடிமகனாய் இருப்பதின் உரிமைகள் மற்றும் குடிமகனின் கடமைகள் பற்றிப் பேசுவோம். புதிய ஏற்பாட்டில் “citizens” மற்றும் “citizenship” என்பவை தொடர்பான வார்த்தைகள் யாவும் “city” என்பதற்குரிய

கிரேக்க வார்த்தையான polis என்பதில் இருந்து தருவிக்கப் பட்டுள்ளன. Citizen என்ற ஆங்கில வார்த்தையும் கூட “city” என்பதில் இருந்தே தருவிக்கப்பட்டுள்ளது.

நடபடிகளில் பவுல் தாம் ஒரு ரோமக் குடிமகன் என்ற வகையில் தமது உரிமைகளை வலியுறுத்தினார். “அப்போல் தலருடைய நடபடிகள் 2” இதழில் பவுலின் ரோமக்குடியரிமை பற்றி முதலாவது குறிப்பிடப்பட்டது. அவரும் சீலாவும் பிலிப்பி பட்டணத்தில் அநீதியான முறையில் சிறையிடப் பட்டு, பின் அவர்களை விடுதலை செய்ய வந்த மனிதர் களிடத்தில் பவுல், “ரோமராகிய எங்களை அவர்கள் நியாயம் விசாரியாமல், வெளியரங்கமாய் அடித்து, சிறைச்சாலையிலே போட்டார்கள்; இப்பொழுது இரகசியமாய் எங்களை விடுதலையாக்குகின்றார்களோ? அப்படியல்ல, அவர்களே வந்து, எங்களை வெளியே அழைத்து அனுப்பி விட்டும்” (16:37) என்று கூறினார்.

சேவகர் இந்த வார்த்தைகளை அதிகாரிகளுக்கு அறிவித்தார்கள். ரோமராயிருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் கேட்ட பொழுது பயந்து வந்து, அவர்களுடனே தயவாய்ப் பேசி, அவர்களை வெளியே அழைத்துக்கொண்டு போய், பட்டணத்தை விட்டுப் புறப்பட்டுப் போகும்படி கேட்டுக் கொண்டார்கள் (16:38, 39).¹

எருசலேமில் ரோமச் சேனாதிபதி ஒருவர் பவுலை “சவுக்கால் அடித்து விசாரிக்கும்படி” (22:24ஆ) உத்தரவிட்ட பொழுது பவுல் தாம் அடிபடுவதைப் பின்வரும் எளிய கேள்வியொன்றினால் தடை செய்தார்: “ரோமனும் நியாயம் விசாரிக்கப்படாதவனுமாயிருக்கிற மனுஷனை அடிக்கிறது உங்களுக்கு நியாயமா?” (22:25ஆ). பவுலின் உரிமை கோருதலைச் சேனாதிபதி கேட்ட பொழுது, தொடக்கத்தில் அவர் (சேனாதிபதி) நம்பிக்கையற்றவராய்க் காணப்பட்டார்:

அப்பொழுது சேனாதிபதி பவுலினிடத்தில் வந்து, நீ ரோமனா? எனக்குச் சொல் என்றான்; அதற்கு அவன்: நான் ரோமன் தான் என்றான். சேனாதிபதி பிரதியுத்தரமாக: நான் மிகுந்த திரவியத் தினாலே இந்தச் சிலாக்கியத்தைச் சம்பாதித்தேன் என்றான். அதற்குப் பவுல்: நானோ இந்தச் சிலாக்கியத்திற்குரியவனாகப் பிறந்தேன் என்றான் (22:27, 28).²

இருப்பினும், பவுலின் ரோமக்குடியரிமை பற்றிய உண்மையானது நிலைநாட்டப்பட்ட பின்பும் கூட விரைவில் அவரது கட்டில் இருந்து அவரை விடுவிக்கக் கூடாமல் இருந்தது. “சேனாதிபதி அவன் ரோமனென்று அறிந்து, அவனைக் கட்டுவித்ததற்காகப் பயந்தான்” (22:29ஆ).

விசாரிக்கப்படுவதற்காகப் பவுல் எருசலேமுக்கு அனுப்பப் படுவார் (இது அப்போஸ்தலரின் ஆரோக்கியத்திற்கு அபாயம் விளைவிக்கும் ஒரு பயணமாகும்) என்று ஆளுநர் பெஸ்து குறிப்பிட்ட பொழுது, “நான் இராயனுக்கு அபயமிடுகிறேன்” (25:11இ) என்று கூறியதன் மூலம் பவுல் அந்தப் பயணத்தைத் தவிர்த்தார்.³

குடியரிமையின் சிலாக்கியங்கள் பற்றியும் அந்த சிலாக்கியங்களைத் தகுதியாய்ப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் கிறிஸ்தவ உரிமை பற்றியும் சிலவற்றை இவ்வரலாறுகள் கூறுகின்றன. பவுலின் வாழ்வை அவர் ஒரு அப்போஸ்தலர் என்ற சந்தர்ப்பப் பொருளில் படித்தால், அதுவும் கூட நாம் எப்பொழுது நமது உரிமைகளை வலியுறுத்த வேண்டும், எப்பொழுது நாம் வலியுறுத்தக் கூடாது என்பது பற்றிய உள்ளான அறிவைத் தருகின்றன. நமது பாட ஓட்டத்தில் குடியரிமையின் பொறுப்புக்கள் பற்றியும் சில ஆலோசனைகளைக் காண்போம்.

குடிமகனின் உரிமைகள்

ரோமக்குடியரிமை என்பது புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட காலத்தில் மிக உயர்வாகப் புகழப்பட்டது. ரோமச் சேனாதிபதி இக்குடியரிமையைப் பெற “மிகுந்த திரவியத்தை” (22:28அ)ச் செலுத்திய உண்மை நிகழ்ச்சியில் இருந்தே இவ்விஷயம் உண்மை என்பது உறுதியாகின்றது. மற்ற ஒவ்வொருவராலும் மகிழ்ச்சியுடன் அனுபவிக்கப்படாத உரிமைகளை ரோமக் குடிமகன் பெற்றிருந்தார். G. H. Trever என்பவர் தமது *International Standard Bible Encyclopedia* என்ற புத்தகத்தில், “Citizenship” என்ற கட்டுரையில் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்:

... இது அவருக்கு ஒரு நகரில் மட்டும் கிடைப்பதாய் இராமல், [ரோம] உலகம் முழுவதிலும் கிடைப்பதாகவும், அவருக்கு எல்லா இடத்திலும் மாபெரும் பாதுகாப்பு மற்றும் உரிமைகள்

ஆகியவற்றை நிச்சயப்படுத்துவதாகவும் இருந்தது. இவை யாவும் என்ன என்பதை நிச்சயமாக நாம் அறிந்து கொள்வ தில்லை, ஆனால் தடி அல்லது சவுக்கினால் அடிபடும் வெட்கக்கேடான தண்டனை போன்றவற்றில் இருந்தும் மற்றும் [சிறப்பாக] சிலுவையில் அறையப்படுவதில் இருந்தும் ஒவ்வொரு [ரோமக்] குடிமகனுக்கும் பாதுகாப்புத் தரப் பட்டிருந்தது; மற்றும் குறிப்பிட்ட சில வரைமுறைகளுடன் இராயருக்கு அபயமிடும் உரிமையையும் இது கொடுத்தது.

விசாரிக்கப்படுவதற்கான உரிமை, ஒருவர் தம்மீது சாட்டப்பட்ட குற்றங்களை அறிந்து கொள்வதற்கான உரிமை மற்றும் தம் மீது குற்றம் சாட்டுபவர்களை முகமுகமாய் எதிர்கொள்ளும் உரிமை (25:16) - இத்துடன் கூடுதலாக ஒருவர் சரியாக நடத்தப்படவில்லையென்று நம்பினால் ரோமாபுரிக்கு முறையிடும் உரிமை (25:10-12) உட்பட ரோமக்குடிமகனுக்கு இருந்த உரிமைகளில் பல உரிமைகள் சட்ட அமைப்புடன் தொடர்புடையவைகளாய் இருந்தன. நம்மில் சிலர் இப்படிப் பட்ட உரிமைகளைக் கண்டுகொள்வதில்லை, ஆனால் பவுலின் நாட்களில் இவை மிகவும் மதிப்புடையவைகளாய் இருந்தன. இன்றைய நாட்களில் உலகத்தின் சில பகுதிகளில் இப்படிப் பட்ட உரிமைகளை எல்லா மனிதர்களும் பெற வேண்டும் என்பதற்காக மனிதர்களில் சிலர் தங்கள் உயிரைக் கொடுக்கின் றார்கள். J. W. மெக்கார்வி அவர்கள், “தொலைதூர மாகாணம் ஒன்றில், சிறைச்சாலைச் சுவர்களுக்குள்ளாக ‘நான் ஒரு ரோமன்’ என்ற எளிய அறிவிப்பானது துன்பப்படுத்துவதற்கு தூக்கப்பட்ட ஆயுதங்களைத் தரையில் விழச் செய்கின்ற இந்தச் சட்டத்தின் பெருமிதத்தை நாம் பாராட்டியே ஆக வேண்டும்” என்று தம்முடைய *New Commentary on Acts of Apostles* என்ற புத்தகத்தில் குறிப்பிட்டார். R. B. ரேக்ஹாம் அவர்கள் தமது *The Acts of the Apostles* என்ற புத்தகத்தில் “இராயருக்கு அபய மிடுகிறேன்” [Caesarem appello] என்ற பவுலின் வார்த்தைகளினு டைய வல்லமை மிக்க செயலாக்கம் பற்றி இதே விதமான உற்று நோக்கல் ஒன்றைக் கொடுத்துள்ளார்: “இவ்விதமாக இரண்டு வார்த்தைகளைக் கூறியதன் மூலம் ... பவுல் யூதர்களின் அதிகாரத்தில் இருந்து தம்மை முழுமையாக விடுவித்துக் கொள்ள முடிந்தது.”

ரோமக் குடிமகன் என்ற வகையில் பவுலின் உரிமைகளை

நாம் கவனிக்கையில், ஒரு அம்சமானது புதிராக உள்ளது: அவர் சில வேளைகளில் தமது குடியரிமையை வலியுறுத்தினார், சில வேளைகளில் அதை அவர் வலியுறுத்தவில்லை. அப். 16, 22 மற்றும் 25ன் நிகழ்ச்சிகளில் இருந்து பவுல் தமது உரிமைகளை அவ்வப்போது வலியுறுத்தினார் என்பது தெளிவாகின்றது. அவர் எப்பொழுதுமே தமது உரிமைகளை வலியுறுத்தாமல் இருந்தார் என்பது தெளிவுக் குறைவுடன் இருக்கலாம்.

பவுல் தாம் கடந்து சென்ற உபத்திரவங்களைப் பற்றிக் கூறிய ஒரு கூற்றைக் கவனியுங்கள். “அதிகமாய் அடிபட்டவன்” என்று கூறிய பிறகு அவர் இரண்டு எடுத்துக்காட்டுகளைத் தந்தார்: “யூதர்களால் ஒன்று குறைய நாற்பதடியாக ஐந்து தரம் அடிபட்டேன். மூன்று தரம் மிலாறுகளால் அடிபட்டேன்” (2 கொரி. 11:23-25). மிலாறுகளால் அடித்தல் என்பது ரோமானியத் தண்டனையாகும். அப். 16:22, 23ல் ரோம அதிகாரிகளால் பிலிப்பி நகரில் பவுல் மிலாறுகள் கொண்டு அடிக்கப்பட்டதை நாம் கண்டோம்; ஆனால் மற்ற இரு நிகழ்ச்சிகள் லுக்காவினால் பதிவு செய்யப்படவில்லை.

அப். 16ல் பவுல் அடிக்கப்பட்ட விபரத்தை நாம் படிக்கும் பொழுது, “பவுலும் சீலாவும் தங்களுடைய ரோமக்குடியரிமை பற்றி அதிகாரிகளிடம் கூறி தவறாக நடத்தப்படுவதினின்றி தப்பித்துக் கொள்ளாதது ஏன்?” என்ற கேள்வி நமக்கு இடர்ப்பாட்டை உண்டாக்குகின்றது. இதற்கான ஒரே ஒரு கருத்து என்னவென்றால், “ஒருவேளை அவர்கள் முயற்சித் திருப்பார்கள், ஆனால் அவர்கள் கூறியதை அதிகாரிகள் கேட்க முடியாமல் போயிருக்கும்; அங்கு சூழ்நிலையில் ஒரே கூச்சல் இருந்ததே.”⁴ பவுலை அடிக்க அவர்கள் தயாரானபோது இவ்வாறு ஒருமுறை நடந்திருக்கலாம் - ஆனால் மூன்று தனித்தனி நிகழ்ச்சிகளிலும் இவ்வாறு நடந்திருக்க முடியுமா? இது ஏற்புடையதல்லவென்றே காணப்படுகின்றது. ஏதோ சில காரணங்களுக்காக பவுல் தாம் ஒரு ரோமக் குடிமகன் என்ற உரிமையை எல்லா வேளைகளிலும் வலியுறுத்தவில்லை என்பதே நாம் கவனிக்க வேண்டிய சாத்தியக் கூறு ஆகும்.

பவுல் தமது உரிமைகளை வலியுறுத்தாமல் இருந்தார் என்றால், இதுவே அவரது நிருபங்களில் உள்ள அவரது போதனைக்கு ஏற்புடையதாகும். கிறிஸ்துவுக்காகச் செய்யப் படும் செயல்களுக்கு உதவி புரியும் என்றால் ஒரு கிறிஸ்தவர்

தம் உரிமைகளை மனப்பூர்வமாய் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று பவுல் போதித்தார். எடுத்துக்காட்டாக, 1 கொரிந்தியர் நிருபத்தில் அவருடைய வார்த்தைகளைக் கவனியுங்கள்: 6ம் அதிகாரத்தில், சகோதரன்மேல் வழக்குத் தொடரும் உரிமையை அது சபைக்கு அழிவு விளைவுக்கும் என்பதால் அவர்கள் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர் கட்டளையிட்டார். “ஏன் அநியாயத்தைச் சகித்துக் கொள்ளுகிறதில்லை?” என்று அவர் எழுதினார். “ஏன் நஷ்டத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ளுகிறதில்லை?” (வ. 7ஆ). அதிகாரம் 8ல் அவர், சகோதரனுக்கு இடறலுண்டாக்கினால் தாம் மாமிசம் புசிக்கும் உரிமையை விட்டுக் கொடுத்துவிடும் தம் சொந்த விருப்பத்தை வலியுறுத்தினார் (வ. 13).⁵ அதிகாரம் 9ல் அவர், சபையின் நன்மைக்காக கொரிந்து சபையாரால் தாம் உதவி செய்யப்பட வேண்டிய உரிமையை விட்டுக் கொடுத்ததாகக் கூறினார் (வ. 1-23).

பவுல் ரோமக் குடிமகன் என்ற வகையில் தமது உரிமைகளைச் சில வேளைகளில் விட்டுக் கொடுத்தார் என்றால், ஏன் அவ்வாறு செய்தார்? இந்தக் கேள்வியை நாம் விரிவாக்குவோம்: அவர் ஏன் தமது உரிமைகளைச் சில வேளைகளில் வலியுறுத்தி, சில வேளைகளில் அவற்றை விட்டுக் கொடுத்தார்? பவுல் ரோமக் குடிமகன் என்ற வகையில் தமது உரிமைகளை வலியுறுத்திய வரலாறுகளை நாம் படிக்கும் பொழுது, அவர் அதை தம்முடைய சொந்த நன்மைக்காக செய்யாமல், கிறிஸ்துவினிமித்தமே அதைச் செய்தார் என்று நான் கருதுகின்றேன். அதிகாரம் 16ல் உள்ள நிகழ்ச்சியை, பொறுத்தமட்டில் நான் பின்கண்ட கருத்தைப் பெறுகின்றேன்:

பவுல் ரோமக்குடிமகன் என்ற வகையிலான தமது உரிமைகளை நகரத்தின் அதிகாரிகளை வெறுப்பூட்டுவதற்காக வலியுறுத்தவில்லை (ரோமர் 12:17, 19). மாறாக, அவர் விட்டுச் செல்லும் இளம் கிறிஸ்தவர்களின் பாதுகாப்பிற்காகப் பதிவுகளை நேராக்குவதற்கு அவர் விரும்பினார். அவர்களின் ஸ்தாபகர் ஏன் கைது செய்யப்பட்டு, அடிக்கப்பட்டு, சிறையில் அடைக்கப்பட்டுப் பிறகு திடீரென்று சந்தேகமான வகையில் நகரை விட்டுச் சென்றார் என்பதற்குச் சங்கடமின்றி விளக்கம் தர இயலவில்லையென்றால் (பிலி. 1:28-30) அவர்கள் நிறையப் பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்திருக்கும்.⁶

பவுல் சவுக்கால் அடிபடுவதில் இருந்து தப்பியதை நாம் பார்க்கும்பொழுது நான் இதே விதமான ஒரு கருத்தையே வலியுறுத்தினேன்:

பவுல் தம் மரணத்தினால் கர்த்தரின் நோக்கம் நிறைவேறாமல் பாதிப்பு ஏற்படும் என்பதினால் தான் அப். 21ல் தமது குடியரிமையை அறிவித்தார். பவுல் துன்புறுவதில் இன்பம் காண்பவரல்ல; அவர் “இரத்த சாட்சியாய் மரிக்க ஆர்வம் கொண்டவராயும்” இருந்ததில்லை. கர்த்தருக்குச் சித்தமானால் இறக்கவும் அவர் விருப்பமுள்ளவராய் இருந்தார் (அப். 21:13; பிலி. 1:21, 23), ஆனால் தேவையில்லாமல் தம் உயிரைப் போக்கிக் கொள்ள அவர் விரும்பவில்லை.⁷

மற்றும், பவுல் இராயருக்கு அபயமிட்டதை நாம் கவனித்த போது, சனதொரீன் சங்கத்தாரால் மரணம் ஏற்படுவதிலிருந்து தப்பிக்கவும், கடைசியாக ரோமாபுரி சென்று சேரும் வழிமுறையாகவும் பவுல் தமது உரிமைகளைப் பயன்படுத்தினார் என்று சுட்டிக்காட்டியிருந்தேன் (23:11). மேலும், பவுலின் அபய மிடுதலில் “தேவனுடைய பரிவிரக்கத்தின் கரம் காணப்பட முடியும்” என்றும் நான் கருத்துத் தெரிவித்து - தேவனுடைய திட்டங்கள் மற்றும் நோக்கங்களுக்கான சாத்தியக்கூறுள்ள ஆதாயங்கள் சிலவற்றைப் பட்டியலிட்டும் காட்டியிருந்தேன்.⁸

ஒரு சிக்கலான விஷயத்தை மிக அதிகமாய் எளிமையாக்கும் இடர்ப்பாட்டில், நான் பின்வரும் கருத்தை வலியுறுத்து கின்றேன்: கர்த்தரின் நோக்கத்திற்கு நன்மை ஏற்படும் போதெல்லாம் பவுல் தாம் ஒரு ரோமக் குடிமகன் என்ற தமது உரிமையை வலியுறுத்தினார் மற்றும் அவர் தம் சொந்த முன்னுரிமைகள், கருத்துக்கள் மற்றும்/அல்லது வசதிகள் ஆகியவை தடைப்பட்டபோது தம் உரிமைகளை வலியுறுத்தாமல் இருந்தார்.

உரிமைகள் பற்றிய பவுலின் எண்ணப் போக்கைச் சிந்தையில் கொண்டு, நாம் ஒவ்வொருவரும் கற்கக்கூடிய சில பாடங்களை நான் இவ்விடத்தில் ஆலோசனையாகத் தெரிவிக்கின்றேன்:

(1) நீங்கள் பெற்றுள்ள எவ்வித உரிமைகளுக்கும் நன்றியுள்ளவர்களாய் இருங்கள். சில உரிமைகள் “இயற்கையானவைகளாய்” அல்லது “மனித” உரிமைகளாய் இருக்கின்றன.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் விடுதலைப் பிரகடனமானது “உயிர் வாழ்வு, விடுதலை மற்றும் மகிழ்ச்சியைத் தேடுதல்” ஆகியவை மிக அடிப்படையான உரிமைகள் என்று அட்டவணைப்படுத்துகின்றது. மகிழ்ச்சி என்பது ஒவ்வொரு குடிமகனின் அடிப்படை உரிமை என்று குறிப்பிடப்படவில்லை, ஆனால் மகிழ்ச்சியைத் தேடுவது அடிப்படை உரிமை எனப்படுகின்றது. பிறகு, அரசினால் உத்தரவாதம் தரப்பட்ட உரிமைகள் உள்ளன. அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் உரிமைகள் பற்றிய மசோதாவில் பேச்சு சுதந்திரம், மத சுதந்திரம், எழுத்து சுதந்திரம் மற்றும் கூட்டம் கூடும் சுதந்திரம் போன்ற உரிமைகள் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவைகள் “நான்கு உரிமைகள்” என்று சில வேளைகளில் அழைக்கப்படுகின்றன. அமெரிக்க நாட்டின் சட்ட அமைப்பின் முதல் எட்டு விதிகளுக்கு “உரிமைகளின் மசோதா” என்ற புகழ் பெற்ற பெயர் தரப்பட்டுள்ளது. உரிமைகளின் மசோதாவில் “விரைவான மற்றும் பொது விசாரணைக்கான உரிமை” என்ற இன்னொரு உரிமையும் உத்தரவாதமாய்த் தரப்பட்டுள்ளது. இந்த உரிமையானது ஆறாவது விதியில் கூறப்பட்டுள்ளது. இதன் வார்த்தை அமைப்பானது இதற்கு முன் நமது பாடத்தில் ரோமக் குடிமகன்கள் பற்றி குறிப்பிடப்பட்ட உரிமைகள் போலவே உள்ளது: “குற்றச்சாட்டின் இயல்பு மற்றும் காரணம் ஆகிய தகவல்களைப் பெறுதல்” என்ற உரிமை மற்றும் “தமக்கெதிரான சாட்சிகளுக்கு எதிராக வாதிடுதல்” என்ற உரிமை போன்றவைகள் இதில் அடங்குகின்றன. இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் உட்பட மற்ற பல நாடுகளும் தங்கள் உரிமைகளின் மசோதாக்களைப் பெற்றுள்ளன. உங்கள் சொந்த நாட்டிலும் இது போன்ற உரிமைகள் இருக்கலாம் அல்லது இல்லாமல் போகலாம், ஆனால் உங்களுக்கு எவ்விதமான உரிமைகள் இருந்தாலும், அவைகளுக்காக நன்றியுள்ளவர்களாய் இருங்கள்.’

(2) ஒரு கிறிஸ்தவர், தம்முடைய குடியுரிமையை வளர்ந்து வரும் தேவனின் ராஜ்ஜியத்தின் நலனுக்கு பயன்படும் வகையில் வேத வசனத்தின்படி உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பதனை பவுலின் உதாரணம் நமக்கும் போதிக்கின்றது. இவ்விடத்தில் இதைப்பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்: சட்டம் எது, தம் உரிமைகள் யாவை

என்பதைப் பவுல் அறிந்தார். சட்டத்தைப் பற்றிய அடிப் படையான அறிவானது கிறிஸ்தவர்களுக்கு மதிப்புடைய தாயிருக்க முடியும்.

(3) “வருவதைப் பெறுவது” என்பது வாழ்வின் முக்கிய விஷயம் அல்ல. உலக முழுவதிலும் கோபம் கொண்ட மக்கள் தங்கள் கை முட்டிகளை ஆட்டிக் கொண்டு, “எனக்கு மிகச் சிறந்ததை நான் விரும்புகின்றேன். எனது உரிமைகளை நான் அறிவேன், அவைகளை நான் வலியுறுத்துகின்றேன் - எனவே எனது வாழ்வை மேம்படுத்த முடியும்!” என்று கூக்குரல் இடுகின்றார்கள். ஆனால் அதிகமான குடிமகன்கள் தங்கள் தலைகளை அசைத்து, “எனது நாட்டிற்கு மிகச் சிறந்ததையே நான் விரும்புகின்றேன். எனது உரிமைகளை நான் அறிவேன் ஆனால் எனது நாட்டைப் பலப்படுத்தத் தேவையான தியாகங்கள் செய்வதையே நான் வலியுறுத்துகின்றேன்” என்று கூறுவதே இந்த உலகிற்குத் தேவை. சிறப்பாக, கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் உரிமைகளை விட்டுக்கொடுப்பதினால் அவர்களின் குடும்பங்களும், சபையும், அவர்கள் வாழ்கின்ற சமுதாயமும் பலப்படுத்தப்படுமானால் அதுவே இந்த உலகிற்குத் தேவை!

குடியரிமையின் பொறுப்புக்கள்

குடிமக்கள் குறிப்பிட்ட உரிமைகள் பெற்றுள்ளார்கள் என்ற கொள்கையில் குடிமக்கள் குறிப்பிட்ட பொறுப்புக்களும் உடையவர்களாய் இருக்கின்றார்கள் என்ற தப்ப முடியாத முடிவு ஆழப்பதிந்துள்ளது. பொறுப்புக்களை ஒப்புக் கொள்ள ஒருவருக்கு விருப்பமில்லையென்றால், அவர் உரிமைகளை வலியுறுத்தக் கூடாது.

எடுத்துக்காட்டாக, குடிமக்கள் அரசாங்கத்திற்குப் பொறுப்புகள் சிலவற்றைப் பெற்றுள்ளார்கள்:

அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில் நமது அடிப்படைப் பொறுப்பை மூன்று வார்த்தைகளில் சுருக்கிக் கூற முடியும், அவை Pay, Pray and Obey என்பதாகும்: (1) நாம் நமது வரிகளைச் செலுத்த வேண்டும் (Pay). இயேசு இதை மத்தேயு 22:17-21ல் தெளிவாக்கியுள்ளார், மற்றும் பவுல் இதை ரோமர் 13:6, 7ல் மறுபடியும் வலியுறுத்தியுள்ளார். (2) அரசாங்க அதிகாரிகள் அனைவருக்காகவும் நாம் ஜெபிக்க வேண்டும்

(1 தீமோ. 2:1, 2). (3) நாட்டின் சட்டங்களுக்கு நாம் கீழ்ப்படிய வேண்டும். நாட்டின் சட்டங்கள் தேவனுடைய சட்டங்களை மீறும் பொழுது இதற்கு விலக்கு உண்டு (அப். 5:29). பவுலின் தெளிவான போதனைகளுடன் கூட [ரோமர் 13:1-5ல்], பேதுரு மேலான அதிகாரமுள்ள ராஜாவுக்கானாலுஞ்சரி, ... அதிகாரிகளுக்கானாலுஞ்சரி, கீழ்ப்படியுங்க ... தேவனுடைய சித்தமாயிருக்கிறது (1 பேது. 2:13-15) என்று எழுதினார்.¹⁰

குடிமகன்கள் என்ற முறையில் நமது அடிப்படைப் பொறுப்பை நல்ல குடிமகன்களாய் இருந்து வெளிப்படுத்துவது என்பது இன்னொரு வழிமுறையாகும். உலக அரசுகளைப் பற்றிப் பவுல், “நீ அதிகாரத்திற்குப் பயப்படாதிருக்க வேண்டுமானால், நன்மை செய், அதனால் உனக்குப் புகழ்ச்சி உண்டாகும்” (ரோமர் 13:3) என்று கூறினார்.

நீங்கள் மனுஷருடைய கட்டளைகள் யாவற்றிற்கும் கர்த்தர் நிமித்தம் கீழ்ப்படியுங்கள் ... நன்மை செய்கிறவர்களுக்குப் புகழ்ச்சியும் உண்டாகும்படி அவனால் அனுப்பப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கானாலுஞ்சரி, கீழ்ப்படியுங்கள். நீங்கள் நன்மை செய்கிறதினாலே புத்தியீன மனுஷருடைய அறியாமையை அடக்குவது தேவனுடைய சித்தமாயிருக்கிறது (1 பேது. 2:13-15) என்று பேதுரு எழுதினார்.

பவுல் சனதெரீன் சங்கத்தாரின் முன்பு நின்ற பொழுது, “சகோதரரே, இந்நாள் வரைக்கும் எல்லா விஷயங்களிலும் நான் நல்மனச்சாட்சியோடே தேவனுக்கு முன்பாக நடந்து வந்தேன்” (அப். 23:1ஆ) என்று கூறினார். உண்மையில் அந்த அப்போஸ்தலர், “தேவனுக்கு முன்பாக நல் மனச்சாட்சியோடு, நான் ஒரு குடிமகனாய் வாழ்ந்திருக்கிறேன்” என்றே கூறினார். ஆங்கிலத்தில் lived என்று இங்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது Polis என்பதில் இருந்து தருவிக்கப்பட்டுள்ளது.¹¹ ஒருவர், பவுலின் ரோமக் குடியரிமையையோ அல்லது தர்சு நகரக் குடியரிமையையோ (21:39) அல்லது யூதக் குடியரிமையையோ எதைக் கவனித்தாலும், - மத ரீதியாகவோ அல்லது உலகியல் ரீதியாகவோ - அவர்களின் குற்றச்சாட்டு எதையும் அவர் செய்திருக்கவில்லை என்றே அவர் கூறினார்.

கிறிஸ்தவர்களுக்கான தேவனுடைய சித்தத்தில் பெரும் பகுதியானது நேரடியாக நாட்டைப் பெலப்படுத்துவதற்கே

பங்களிக்கின்றது: வாழ்வதற்காக உழைத்தல் (2 தெச. 3:10), உங்களை நீங்களே பராமரித்துக் கொள்ளுதல் (1 தீமோ. 5:8), மற்றவர்களின் உரிமைகளை மதித்தல் (1 கொரி. 13:5), உறுதியான குடும்பங்களைக் கட்டியெழுப்புதல் (எபே. 5:22-6:4); சமாதானமாக வாழுதல் (ரோமர் 12:18); முதலியன. கிறிஸ்தவர் நீதிமானாக இருத்தல் என்பதே அவரது நாட்டிற்கு அவர் தரும் மாபெரும் பங்களிப்பாகும் (நீதி. 14:34)! கிறிஸ்தவர்களின் அடிப்படை கடைமைகள் பற்றி போதிப்பதற்கு, இந்தக் கருத்தை தேவையான அளவிற்கு விரிவு படுத்திக்கொள்ளலாம்.

நடபடிகளின் புத்தகம் முழுவதிலும், கிறிஸ்தவர்கள் கலகத்தைத் தொடங்காதவர்களென்றும், அரசுக்கு எதிரான செயலோ அல்லது குழப்பமோ செய்யத் திட்டமிடாதவர்கள் என்றும் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தப்படுகின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட செயல்களை மற்றவர்கள் செய்து, பிறகு கிறிஸ்தவர்கள் மேல் பழி கூறினார்கள், ஆனால் கிறிஸ்தவர்களோ தேவனுக்குப் பயந்தவர்களாக, சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படியும் குடிமக்களாக இருந்தார்கள். ஒரு நல்ல கிறிஸ்தவர் என்பவர் ஒரு நல்ல குடிமகனாக வாழ்ந்தார் என்பதை இந்த உலகம் அறிய வேண்டுமென்று லூக்கா விரும்பினார்.

முடிவுரை

“நான் எனது நாட்டின் குடிமகனாய் இருப்பதற்காக நான் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்” என்று உங்களால் கூற முடியும் என்று நான் நம்புகின்றேன். உங்களால் முடிந்த அளவு சிறப்பாக நீங்கள் இக்குடியரிமையின் பொறுப்பை நிறைவேற்றுவீர்கள் என்றும் நான் நம்புகின்றேன்.

பூமிக்குரிய குடியரிமை முக்கியமானது போலவே, பரலோகத்தின் குடியரிமை முடிவற்ற வகையில் மிக முக்கியமானது என்பதை நாம் உணர வேண்டும்.¹² பிலிப்பியர்கள், தாங்கள் ரோமக் குடியேற்றப் பட்டணத்தின் குடியரிமையைப் பெற்றிருந்தமைக்காகப் பெருமை கொண்டார்கள், ஆனால் அவர்கள், “நம்முடைய குடியிருப்போ பரலோகத்திலிருக்கிறது, அங்கேயிருந்து கர்த்தராயிருக்கிற இயேசு கிறிஸ்து என்னும் இரட்சகர் வர எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்” (பிலி. 3:20) என்பதை அறிய வேண்டும் என்று பவுல் விரும்பினார்.

எபேசுவில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு அவர், “நீங்கள் ... பரிசுத்தவார்களோடே ஒரே நகரத்தாரும்” (எபே. 2:19ஆ) என்று கூறினார். நாம் “பூமியிலே அந்நியரும் பரதேசிகளுமாய்” (எபி. 11:13) இருக்கலாம், ஆனால் நம்முடைய “நாமங்கள் பரலோகத்தில் எழுதியிருக்கிறது” (லூக். 10:20இ; மற்றும் எபி. 12:23; வெளி. 13:8; 20:12, 15; 21:27 ஆகியவற்றையும் காணவும்).

பரலோக இராஜ்யத்தின் குடிமக்கள் என்ற வகையில் நமக்குள்ள உரிமைகளைப் பற்றி இவ்விடத்தில் அட்டவணைப் படுத்துவதற்கு நேரம் அனுமதிப்பதில்லை. நாம் தேவனை அப்பா என்று அழைக்கும் உரிமையைப் பெற்றிருக்கின்றோம் (மத். 6:9). நாம் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களை வேண்டிப் பெறும் உரிமை பெற்றிருக்கின்றோம் (எபி. 8:6; 2 பேது. 1:4). நாம் தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களால் செறிவூட்டப்படும் உரிமையைப் பெற்றிருக்கின்றோம் (எபே. 1:3). குடிமக்கள் என்ற வகையில் நாம் “மேன்மையான பரம தேசத்திற்கு” (எபி. 11:16அ; மற்றும் எபி. 13:14ஐயும் காணவும்) பயணம் செல்கின்றோம்.

நமது உரிமைகளுடன் நமது பொறுப்புக்கள் தொடர்பு கொண்டுள்ளன என்பது தெளிவு. பிலிப்பியர்களின் “குடியிருப்பு பரலோகத்தில் உள்ளது” (பிலி. 3:20) என்று பவுல் கூறிய பொழுது, அவர் “எவ்விதத்திலும் நீங்கள் கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்திற்குப் பாத்திரராக மாத்திரம் நடந்து கொள்ளுங்கள்” (பிலி. 1:27) என்று அவர்களுக்கு அறைகூவல் விடுத்தார். உண்மையில் அவர், “நீங்கள் குடிமகங்களாய் நடந்து கொள்வதில் உறுதியாய் இருங்கள்” என்று கூறினார் (Berkeley Version of the New Testament). “நடந்து கொள்ளுங்கள்” என்பது polis என்பதினின்றும் பெறப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையின் மொழிபெயர்ப்பாகும். கர்த்தருடைய அரசின் குடிமக்களாய் வாழ்வது என்பதில் தேவனுடைய வசனத்தின் ஆலோசனையைக் கேட்பதும் (அப். 17:11), உற்சாகம் இழந்தவர்களுக்கு ஆறுதல் அளித்து மகிழ்வூட்டுவதும் (2 கொரி. 1:3, 4), பரிசுத்த வான்களுடன் கூடிவருவதும் (எபி. 10:25) மற்றும் தீமையை எதிர்த்து நிற்பதும் (1 தீமோ. 6:12) உள்ளடங்கியிருக்கின்றன. (உரிமைகள் மற்றும் பொறுப்புகள் பற்றிய இப்பகுதியானது தேவைக்கேற்ப விரிவாக்கிக்கொள்ளலாம்).

பூமிக்குரிய குடியிருப்பைப் பொறுத்தமட்டில் உங்களுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கும் வாய்ப்பு இல்லாதிருக்கலாம், ஆனால் பரலோகத்தின் குடியரிமையைப் பொறுத்தமட்டில் நீங்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்று இருக்கின்றீர்கள். பரலோகத்தின் குடியரிமை உங்களுக்குத் தேவையா இல்லையா என்பதை நீங்களே முடிவு செய்கின்றீர்கள் மற்றும் பரலோகக் குடியரிமையின் பொறுப்புக்களை ஏற்கும் விருப்பத்தையும் நீங்களே முடிவு செய்கின்றீர்கள். நீங்கள் தேவனுடைய இராஜ்யத்தின்¹³ குடிமகனாய் இல்லையென்றால், ஆவியானவரால் ஏவப்பட்ட வசனத்தில் கட்டளையிடப் பட்டுள்ளபடி (அப். 2:38) நீங்கள் தண்ணீரில் முழுக்கப்படுவ தன் மூலம் “மறுபடி பிறக்க வேண்டும்” (யோவா. 3:3) என்று நான் உங்களை வேண்டிக் கொள்ளுகின்றேன். “ஒருவன் ஜலத் தினாலும் ஆவியினாலும் பிறவாவிட்டால் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க மாட்டான்” என்று இயேசு கூறினார் (யோவா. 3:5).

நீங்கள் ஏற்கனவே அவரது இராஜ்யத்தின் குடிமகனாய் இருந்தால், “கிறிஸ்து தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் வீற்றிருக்கும் இடத்திலுள்ள மேலானவைகளைத் தேடுங்கள். பூமியிலுள்ளவைகளையல்ல, மேலானவைகளையே நாடுங்கள்” (கொலோ. 3:1ஆ, 2) என்று நான் உங்களை வற்புறுத்து கின்றேன். இதற்கு மாறாக, நீங்கள் இராஜ்யத்தின் குடிமகனாய் இருந்தும், நல்ல குடிமகனாய் இல்லையென்றால், “... நீ இன்ன நிலைமையிலிருந்து விழுந்தாயென்பதை நினைத்து மனந் திரும்பி ஆதியில் செய்த கிரியைகளைச் செய்வாயாக ...” (வெளி. 2:5; மற்றும் அப். 8:22ஐயும் காணவும்)!

நீங்கள் என்னுடைய சக குடிமகனாயிருக்க விரும்புகிறேன்; ஒரு நாள் உங்களைப் பரலோகத்தில் பார்க்க விரும்புகிறேன்.

காட்சி - உதவிக்குறிப்புகள்

நீங்கள் அமெரிக்க நாட்டில் வாழ்ந்தால், காட்சி உதவிக்காக உரிமைகளின் மசோதா நகல் ஒன்றை நீங்கள் பெற விரும்ப லாம். “நான்கு உரிமைகள்” என்ற நார்மன் ராக்வெல் அவர்களின் புகழ்மிக்க சித்திரங்களின் மறுபதிப்பைக் கூட

குறிப்புகள்

¹“அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள்” 4ம் பாகத்தில் 16:35-40க்கான குறிப்புகளைக் காணவும். ²“அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள்” 5ம் பாகத்தில் 22:24-29க்கான குறிப்புகளை காணவும். ³“அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள்” 5ம் பாகத்தில் 25:10-12க்கான குறிப்புகளைக் காணவும். ⁴“அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள்” 4ம் பாகத்தில் உள்ள குறிப்புகளைக் காணவும். அவர்கள் அதிகாரிகளிடம் கூறி, அதை அதிகாரிகள் கேட்டிருக்கவும் வாய்ப்புண்டு, ஆனால் அவர்கள் அதை நம்பவில்லை. இருப்பினும், அவர்களின் ரோமக் குடியரிமை பற்றி அதிகாரிகள் அதற்கு முன் கேள்விப்படவில்லை என்று நாம் நம்பும்படியாக அப். 16:38 நம்மை வழி நடத்தும். ⁵1 கொரிந்தியர் அதிகாரம் 8 முதல் 10 வரையுள்ள பகுதிகளில் விக்கிரகங்களுக்குப் படைக்கப்பட்டவைகளைப் புசித்தல் பற்றிய பாடக்குறிப்புகள் உள்ளன. சந்தைகளில் விற்கப்பட்ட முதல் தரமான உணவானது முதலில் விக்கிரகங்களுக்குப் படைக்கப்பட்டதாய் இருந்தது. இது முன்பு விக்கிரகாராதனைக்காரராயிருந்த புதிய கிறிஸ்தவர்களுக்கு பிரச்சனையாக இருந்தது; அவர்கள் அவ்வுணவை உண்ணுகையில் அதன் மூலத்தை நினைவிலிருந்து நீக்குவது என்பது கடினமாய் இருந்தது. ⁶“அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள்” 4ம் பாகத்தில் உள்ள குறிப்புகளைக் காணவும். ⁷“அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள்” 5ம் பாகத்தில் காணவும். ⁸“அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள்” 5ம் பாகத்தில் காணவும். ⁹கேட்பவர்கள் மகிழும்படியான இயல்பான மற்றும் அரசியல் ரீதியான உரிமைகளைச் சுருக்கமாய்க் குறிப்பிடவும். மற்ற நாடுகளில் கிடைக்கும் எல்லா உரிமைகளும் கேட்பவர்களை மகிழ்விப்பதாயில்லாத பட்சத்தில், அவர்களை இவ்விடத்தில் அதிருப்திப் படுத்துவது நோக்கமல்ல, ஆனால் அவர்கள் பெற்றுள்ள உரிமைகளை மதிக்கச் செய்வதே நமது நோக்கமாகும். ¹⁰“அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள்” 1ம் பாகத்தில் உள்ள குறிப்புகளை காணவும்.

¹¹“அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள்” 5ம் பாகத்தில் 23:1க்கான குறிப்புகளைக் காணவும். ¹²கேட்பவர்களுக்கு இயல்பான மற்றும் அரசியல் ரீதியான உரிமைகள் அதிகமாய் இராதிருந்தால், இந்த நிறைவுப் பகுதியில், “பூமியின் குடிமகன் என்ற முறையில் உங்களுக்குப் பல ஆசீர்வாதங்கள் இல்லாதிருக்கலாம், ஆனால் பரலோக ராஜ்யத்தில் உங்களுக்குள்ள ஆசீர்வாதங்கள் பற்றி நான் உங்களுக்குக் கூறுவேன்” என்ற கருத்தை வலியுறுத்த முடியும். ¹³தேவைப்பட்டால், இது சபையைக் குறிக்கும் என்பது விளக்கப்பட வேண்டும். “அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள்” 1ம் பாகத்தில் “இராஜ்யம்/சபை நிலைநாட்டப்படுதல்” என்ற துணைக் கட்டுரையைக் காணவும்.